

Sivu on laadittu yhteistyössä [Euroopan unionin notaarien liiton \(CNUE\)](#) kanssa.

1 Miten kuolemanvaraismääräys (testamentti, yhteinen testamentti, perintösopimus) laaditaan?

Kuolemanvaraismääräyksiä laadittaessa on noudatettava ainakin seuraavia sääntöjä.

Ensinnäkin testamentintekijällä on oltava asiasta riittävä ymmärrys. Lain nojalla vajaavaltaisiksi todetut henkilöt eivät ole testamentintekokelpoisia. Alaikäisiin sovelletaan erityissääntöjä, joiden tarkoituksena on erityisesti suojata heidän omaisuuttaan.

Lisäksi tietyntyyliset kuolemanvaraismääräykset, kuten useamman henkilön yhdessä laatimat testamentit, on kielletty, samoin tulevaa jäämistöä koskevat perintösopimukset.

Luxemburgin perintöoikeudessa tunnetaan seuraaventyypiset testamentit:

holografinen testamentti

julkisella asiakirjalla vahvistettu testamentti eli virallinen testamentti

salatestamentti.

Menettelyt ja yksityiskohtaiset säännöt riippuvat siitä, minkätyyppisestä testamentista on kyse.

Holografinen testamentti

Holografinen testamentti on testamentintekijän kokonaan omakätisesti laatima, päiväämä ja allekirjoittama asiakirja.

Sen etuna on yksinkertaisuus. Haittapuolena taas on se, että testamentintekijä voi laatia holografisen testamentin kertomatta siitä kenellekään. Niinpä testamenttia ei välttämättä löydetä tekijän kuoltua.

Lisäksi on olemassa väärentämisen ja hävittämisen riski. Testamentti voidaan myös katsoa pätemättömäksi, jos sitä ei pystytä lukemaan tai jos se on monitulkintainen tai epätäydellinen. Jo pelkkä väärä päiväys voi johtaa holografisen testamentin mitätöintiin. Holografinen testamentti voidaan todeta mitättömäksi myös aineellisoikeudellisen virheen vuoksi.

Testamentintekijän onkin syytä tehdä tietäväksi paitsi se, että hän on laatinut testamentin, myös sen talletuspaikka, ja huolehtia siitä, että testamentti on pätevä.

Testamentintekijä voi varmistaa, että holografisen testamentin olemassaolo on tiedossa, esimerkiksi kertomalla siitä luotettavalle henkilölle tai tallettamalla testamentin keskeiset tiedot (testamentintekijän nimi, osoite ja testamentin talletuspaikka) maksua vastaan testamenttien keskusrekisteriin (*registre central des dispositions de dernières volontés*). Rekisteri on tietopankki, jota pitää yllä erilaisista rekistereistä vastaava viranomainen *Administration de l'Enregistrement et des Domaines* (ks. lisätietoja jäljempänä).

Testamentin pätevyden kannalta on olennaista, että testamentti on testamentintekijän kokonaan omakätisesti laatima ja että siinä on päiväys ja allekirjoitus. Edellä esitetyn perusteella on suositeltavaa antaa testamentin laatiminen perintöoikeuden asiantuntijan, esimerkiksi notaarin, tehtäväksi, sillä hän voi varmistaa kuolemanvaraismääräysten pätevyden.

Virallinen testamentti

Virallinen eli julkinen testamentti on kahden notaarin tai yhden notaarin ja kahden todistajan vahvistama.

Siihen liittyy holografiseen testamenttiin verrattuna merkittäviä etuja.

Ensinnäkin notaari voi antaa testamentintekijälle arvokkaita oikeudellisia neuvoja. Niiden ansiosta testamentintekijän viimeinen tahto ei jää toteutumatta oikeudellisten muoto- tai sisältövirheiden vuoksi, vaan testamentti on pätevä.

Toisaalta, koska notaari tallettaa virallisen testamentin, sen olemassaolo pysyy salaisuutena testamentintekijän kuolemaan saakka, mutta hänen viimeinen tahtonsa tulee silti tietoon. On myös huomattava, että notaarin velvollisuutena on kirjata virallisen testamentin keskeiset määräykset testamenttien keskusrekisteriin.

Salatestamentti

Salatestamentti (*testament mystique*) on testamentintekijän tai muun henkilön laatima asiakirja, jonka testamentintekijä antaa notaarin talletettavaksi suljetussa, leimatussa ja sinetöidyssä kuoressa kahden todistajan tai toisen notaarin läsnä ollessa. Salatestamentin tallettava notaari laatii siitä alkuperäisasiakirjan, mutta ei välttämättä rekisteröi sitä.

Notaari tallettaa salatestamentin, niin että sitä ei voida korvata toisella asiakirjalla tai väärentää.

Samoin kuin virallinen testamentti, salatestamentti mahdollistaa testamentintekijän antamien määräysten salassapitämisen hänen kuolemaansa saakka.

Koska testamentti on annettu notaarin haltuun, se löydetään testamentintekijän kuoltua.

Vaikka testamentin tallettava notaari laatii siitä tallettamisen yhteydessä alkuperäisasiakirjan, tämä ei takaa, että salatestamentti olisi varmasti pätevä.

Päinvastoin, vaikka salatestamentti olisi laadittu ja talletettu sovellettavien sääntöjen mukaisesti, se voidaan silti katsoa pätemättömäksi sisältövirheen vuoksi. Koska salatestamentti toimitetaan notaarille suljetussa, leimatussa ja sinetöidyssä kuoressa, hän ei voi varmistaa siihen sisältyvien kuolemanvaraismääräysten pätevyttä.

Luxemburgissa salatestamentteja laaditaan harvoin.

2 Miten kuolemanvaraismääräys rekisteröidään?

Luxemburgissa testamentin keskeiset tiedot on rekisteröitävä tai ne voidaan rekisteröidä testamenttien keskusrekisteriin testamenttityypistä riippuen (ks. vastaus edelliseen kysymykseen). Julkisella asiakirjalla vahvistettujen testamenttien, salatestamenttien ja notaarin huostaan talletettujen holografisten testamenttien rekisteröinti on pakollista. Rekisteröintivaatimus koskee myös tällaisten testamenttien poistamista ja peruuttamista ja muita niihin tehtäviä muutoksia. Yksityishenkilön hallussa olevan holografisen testamentin rekisteröinti edellä mainittuun keskusrekisteriin on vapaaehtoista.

Rekisteriin ei talleteta varsinaista testamenttia eikä tietoa sen sisällöstä. Rekisteröintitiedoissa mainitaan ainoastaan testamentintekijän ja tarvittaessa hänen puolisonsa nimi ja etunimi, testamentintekijän syntymäaika ja -paikka, henkilötunnus, ammatti, osoite tai kotipaikka, rekisteröitävän asiakirjan luonne ja päiväys, sen notaarin nimi ja osoite, joka on vahvistanut asiakirjan tai ottanut sen tallettaakseen, tai holografisen testamentin osalta mahdollisen muun henkilön tai laitoksen nimi ja osoite, jonka haltuun testamentti on annettu talletettavaksi.

3 Sovelletaanko kuolemanvaraismääräysten sisältöön rajoituksia (esimerkiksi lakiosa)?

Kyllä, Luxemburgin lainsäädännössä on rajoitettu kuolemanvaraismääräysten sisältöä.

Koska käytössä on ns. lakiosa, perittävä ei voi tehdä tiettyjä lakimääräisiä perillisiä perinnötomiksi antamalla lahjoituksen tai kuolemanvaraismääräyksen muiden henkilöiden hyväksi.

Luxemburgin lainsäädännön mukaan oikeus lakiosaan on vain perittävän jälkeläisillä (eli lapsilla, tai jos nämä ovat kuolleet ennen perittävää, lapsenlapsilla). Lakiosa on puolet jäämistöstä, jos perittävältä jää vain yksi lapsi, mutta $\frac{2}{3}$ siinä tapauksessa että lapsia on kaksi, ja $\frac{1}{4}$ silloin kun lapsia on kolme tai useampia.

Lakiosasta on mahdollista luopua. Luopuminen on tehtävä nimenomaisesti toimittamalla asiaa koskeva ilmoitus sen tuomioistuimen kirjaamoon, jonka tuomiopiirissä perimys on alkanut. Kirjaamossa on tätä varten erityinen rekisteri.

4 Jos kuolemanvaraismääräystä ei ole laadittu, kuka perii ja kuinka paljon?

Jos testamenttia ei ole tehty, perimys määräytyy lain säännösten nojalla.

Pääsääntöisesti perimysjärjestys on seuraava:

jälkeläiset (lapset, lapsenlapset)

eloonjäänyt puoliso

perittävän vanhemmat ja kaikki sisarukset ja näiden jälkeläiset

muut ylenevää polvea olevat sukulaiset kuin vanhemmat (isovanhemmat, isoisovanhemmat jne.)

muut sivusukulaiset kuin sisarukset (enot, sedät ja tädit ja näiden jälkeläiset jne.)

valtio.

Perimysjärjestyksestä voidaan esittää joitakin esimerkitapauksia:

Tapaus 1: perittävältä jää eloonjäänyt puoliso ja lapsia (tai lapsenlapsia)

Eloojääneellä puolisoilla tarkoitetaan laissa puolisoa, josta perittävä ei ollut eronnut tai jonka kanssa hän ei ollut lainvoimaiseksi tulleessa asumerossa.

Perintö jaetaan perittävän lasten kesken yhtä suuriin osiin heidän lukumääränsä mukaan, ellei eloonjääneen puolison oikeuksista muuta johdu.

Esimerkki:

Jos perittävältä jää yksi lapsi, tämä saa perinnön kokonaisuudessaan, ellei eloonjääneen puolison oikeuksista muuta johdu.

Jos perittävältä jää kaksi lasta, nämä jakavat perinnön keskenään, ellei eloonjääneen puolison oikeuksista muuta johdu.

Tässä esimerkitapauksessa eloonjäänyt puoliso voi valita seuraavista vaihtoehdoista:

puolisoiden yhteisenä asuntona toimineen kiinteistön ja sen irtaimiston käyttöoikeus, edellyttäen että perittävä omisti kiinteistön yksin tai yhdessä eloonjääneen puolison kanssa, ja

pienin aviolapselle kuuluva perintöosa, jonka on oltava vähintään neljäsosa perinnöstä.

Eloojääneen puolison on ilmoitettava valinnastaan viimeistään kolmen kuukauden ja 40 päivän kuluessa kuolemasta tekemällä ilmoitus sen alioikeuden kirjaamoon, jonka tuomiopiirissä perimys on alkanut. Jos valintaa ei tehdä määräajassa, katsotaan että eloonjäänyt puoliso on valinnut asunnon käyttöoikeuden.

Jos eloonjäänyt puoliso valitsee lapsen perintöosan, perittävän lasten perintöosia supistetaan suhteellisesti niin, että eloonjääneen puolison osa saadaan muodostettua.

Entä jos joku perittävän lapsista on kuollut ennen perittävää, mutta tällä edesmenneellä lapsella on lapsia?

Tällöin puhutaan sijaantulo-oikeudesta. Se tarkoittaa, että edesmenneen lapsen lapset (perittävän lapsenlapset) jakavat keskenään edesmenneen vanhempansa perintöosan.

Toisin sanoen he saavat yhteensä saman verran kuin vanhempi olisi saanut, jos olisi elänyt vielä perittävän kuollessa.

Entä jos eloonjäänyt puoliso, joka on valinnut yhteisen asunnon käyttöoikeuden, menee uusiin naimisiin?

Siinä tapauksessa perittävän lapset tai (jos joku lapsista on kuollut ennen perittävää) lapsenlapset voivat yhteisestä sopimuksesta vaatia, että käyttöoikeus muunnetaan pääomaksi.

Pääoman tulee vastata käyttöoikeuden arvoa, joka määräytyy muun muassa käyttöoikeuden haltijan iän mukaan.

Kaikkien lasten tai lastenlasten on yhdessä haettava muuntamista tuomioistuimelta kuuden kuukauden kuluessa uuden avioliiton solmimisesta.

Jos lapset eivät vaadi muuntamista yksimielisesti, tuomioistuin tekee asiassa ratkaisun oman harkintansa mukaan.

Tapaus 2: perittävältä ei jää lapsia, vain eloonjäänyt puoliso

Jos perittävältä ei jää lapsia eikä näiden jälkeläisiä, eloonjäänyt puoliso on etuasemassa kaikkiin edesmenneen puolisonsa muihin sukulaisiin nähden ja saa näin ollen koko perinnön, vaikka menisi myöhemmin uusiin naimisiin.

Eloojäänyt puoliso ei kuitenkaan ole puolisonsa lakiosaperillinen. Toisin kuin perittävän lapsilla, hänellä ei sen vuoksi ole oikeutta lakiosaan. Tämä tarkoittaa, että jos perittävältä ei jää lapsia, eloonjäänyt puoliso voitaisiin periaatteessa syrjäyttää puolisonsa perimyksessä joko lahjoituksen tai testamentin perusteella.

Tapaus 3: perittävältä ei jää lapsia eikä puolisoa, vaan ainoastaan sisaruksia (tai näiden lapsia)

Tässä tapauksessa tehdään ero sen mukaan, ovatko perittävän vanhemmat vielä elossa.

Jos perittävän vanhemmat ovat vielä elossa, he saavat kumpikin neljäsosan perinnöstä eli yhteensä puolet.

Perittävän sisarukset jakavat keskenään toisen puolen.

Jos vain toinen vanhemmista on elossa, tämä saa neljäsosan perinnöstä ja sisarukset tai näiden jälkeläiset jakavat keskenään loput kolme neljäsosaa.

Jos perittävän sisarukset ovat kuolleet, näiden lapset jakavat keskenään sijaantulo-oikeuden nojalla ennen perittävää kuolleen vanhempansa perintöosan.

Näin he saavat kokonaisuudessaan saman osan, jonka heidän vanhempansa olisi saanut, jos olisi elänyt vielä perittävän kuollessa.

Tapaus 4: perittävältä ei jää lapsia, puolisoa, sisaruksia eikä näiden lapsia, mutta hänen vanhempansa ovat yhä elossa

Tässä tapauksessa perintö kuuluu vanhemmille, kummallekin puolelta.

Jos vain toinen vanhemmista on elossa, tämä perii edesmenneen lapsensa koko omaisuuden.

Tapaus 5: perittävältä ei jää lapsia, puolisoa, sisaruksia eikä näiden lapsia, ja myös hänen vanhempansa ja muut ylenevää sukupolvea olevat sukulaiset ovat kuolleet

Tässä tapauksessa perillisiä ovat perittävän sedät, enot ja tädit, isosedät, -enot ja -tädit sekä serkut ja näiden jälkeläiset.

Perintö jaetaan puoleksi isän- ja äidinpuoleisten sukulaisten kesken.

Perimysjärjestyksessä viimeisiä perillisiä ovat isän- ja äidinpuoleisten serkkujen lapsenlapset. Jos jäljellä on vain tätä kaukaisempia sukulaisia, nämä eivät enää peri. Silloin perinnön katsotaan olevan vailla perillisiä ja testamentinsaajia, ja se menee valtiolle.

5 Mikä on toimivaltainen viranomainen

5.1 perintöasioissa?

Perintöasioihin liittyvien menettelyjen vireillepano kuuluu perilliselle tai perillisille, jo(t)ka omasta aloitteestaan ottaa/ottavat yhteyttä valitsemaansa tai perittävän valitsemaan notaariin.

5.2 vastaanottamaan perinnön vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Luxemburgin lainsäädännössä ei nimetä erikseen viranomaista, jolle perinnön vastaanottamisesta on ilmoitettava. Asiaa koskevien säännösten mukaan perinnön vastaanottaminen voi tapahtua joko nimenomaisesti tai hiljaisesti. Nimenomainen vastaanottaminen tarkoittaa, että ilmoittautuu perilliseksi virallisella tai yksityisellä asiakirjalla. Hiljainen vastaanottaminen taas tarkoittaa, että perillinen toteuttaa teon, joka edellyttää perinnön vastaanottamista ja jonka hän voi toteuttaa ainoastaan perillisen ominaisuudessa.

Perinnöstä luopumisesta on sen sijaan ilmoitettava siviililain (*Code civil*) mukaan erityisesti tätä varten pidettävään rekisteriin sen tuomioistuimen kirjaamoon, jonka tuomiopiirissä perimys on alkanut.

Koska perinnöstä saattaa aiheutua monenlaisia seurauksia, oikeuksia ja velvoitteita, on suositeltavaa ottaa yhteyttä notaariin ennen perinnön vastaanottamista tai siitä luopumista.

5.3 vastaanottamaan testamenttisaannon vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Luxemburgin siviililaisissa ei ole erityisiä tätä koskevia sääntöjä. Oikeuskäytännön mukaan testamenttisaanto voidaan vastaanottaa millä tavalla hyvänsä, olipa kyseessä koko perintö tai sen osaa koskeva yleistestamentti tai erityistestamentti.

Sama pätee erityistestamenttisaannosta luopumiseen. Luopuminen on siis mahdollista tehdä hiljaisesti, esimerkiksi siten, että legataari kieltäytyy suorittamasta saantoon liittyviä maksuja.

Kun kyseessä on koko perintö tai sen osaa koskeva yleistestamenttisaanto, eräät tuomioistuimet vaativat, että on noudatettava perinnöstä luopumista koskevia muutosääntöjä, toiset taas katsovat, ettei kyseisiä sääntöjä voida soveltaa.

5.4 vastaanottamaan lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?

Lakiosan vastaanottamiseen sovelletaan edellä mainittuja sääntöjä.

Lakiosasta luopuminen edellyttää nimenomaista ilmoitusta sen tuomioistuimen kirjaamoon, jonka tuomiopiirissä perimys on alkanut. Kirjaamossa on tätä varten erityinen rekisteri.

6 Esitelkää lyhyesti kansallisen lainsäädännön mukainen perintöasian ratkaisumenettely, mukaan lukien kuolinpesän purkamisen ja sen omaisuuden jakaminen (kertokaa myös, aloittaako tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen perintöasioita koskevan menettelyn omasta aloitteestaan).

Perintöasioihin liittyvien menettelyjen vireillepano kuuluu perilliselle tai perillisille, jo(t)ka omasta aloitteestaan ottaa/ottavat yhteyttä valitsemaansa tai perittävän valitsemaan notaariin.

7 Miten ja milloin henkilöstä tulee perillinen tai testamentinsaaja?

Omistusoikeus perittävän omaisuuteen siirtyy perilliselle välittömästi perittävän kuollessa. Tämä ei silti tarkoita, että perillisten on otettava perintö vastaan (ks. edellä).

Periä voivat seuraavat:

henkilö, joka on juridisesti olemassa perittävän kuollessa, eli esimerkiksi sitä ennen siitetty lapsi, jos tämä sittemmin syntyy elävänä;

henkilöt, joita ei ole lain nojalla suljettu perimyksen ulkopuolelle, kuten esimerkiksi

vajaavaltaiset

lääkärit ja kirurgit, terveydenhoitoalan ammattilaiset ja apteekkarit, jotka hoitavat perittävää tämän kuolemaan johtavan sairauden aikana, jos testamentti on tehty heidän hyväkseen kyseisen sairauden aikana;

henkilö, joka on tehty perinnötmäksi oman menettelynsä johdosta.

Testamenttisaannolle on tapauksen mukaan hankittava joko lakimääräisten perillisten tunnustus (*délivrance de legs*) tai tuomioistuimen vahvistus (*envoi en possession*).

8 Ovatko perilliset vastuussa perittävän veloista? Millä edellytyksillä?

Kyllä, jos perilliset ottavat perinnön vastaan sellaisenaan (*purement et simplement*).

Perilliset voivat myös ottaa perinnön vastaan sillä ehdolla, että he vastaavat pesän veloista perinnön määrään saakka (*acceptation sous bénéfice d'inventaire*).

Tässä tapauksessa perillinen vastaa pesän veloista ainostaan saamiensa varojen enimmäismäärään asti ja voi vapautua velkojen maksusta luovuttamalla koko jäämistöomaisuuden pesän velkojille ja legataareille.

9 Mitä asiakirjoja ja/tai tietoja tavallisesti edellytetään kiinteän omaisuuden rekisteröintiä varten?

Testamentintekijä voi määrätä testamentin toimeenpanijaksi haluamansa henkilön tai henkilöt, ei kuitenkaan alaikäistä.

Jäämistönhoitajan tehtäviä käsitellään jäljempänä.

Kiinteää omaisuutta koskevien esineoikeuksien kirjaamisesta 25 päivänä syyskuuta 1905 annetun lain 1 §:ssä säädetään, että kaikki vastikkeettomat tai vastikkeelliset inter vivos oikeustoimet, joilla siirretään muita esineoikeuksia kiinteään omaisuuteen kuin etuoikeuksia ja kiinnityksiä, kirjataan kiinnitysrekisteritoimistossa siinä tuomiopiirissä, jossa omaisuus sijaitsee. Kyseisen lain 2 §:ssä säädetään, että kirjaaminen voidaan tehdä ainoastaan tuomioistuimen päätöksen, virallisen asiakirjan tai hallinnollisen asiakirjan nojalla.

9.1 Onko jäämistön hoitajan nimittäminen pakollista tai pyynnöstä pakollista? Jos on, miten nimittäminen toteutetaan kummassakin tapauksessa?

Luxemburgin perintöoikeuden mukaan on olemassa kolme tapausta, joissa on nimittävä jäämistönhoitaja:

1) Vailla perillistä olevan jäämistön hallinnointi

Jos jäämistöllä ei ole perillistä, toimivaltainen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nimeää uskotun miehen hallinnoimaan jäämistöä niiden henkilöiden pyynnöstä, joiden etua asia koskee, tai syyttäjän vaatimuksesta.

2) Hallinnointitoimet silloin kun perintö on vastaanotettu sillä ehdolla, että veloista vastataan perinnön määrään saakka

Tässä tapauksessa jäämistön hallinnoinnista vastaa perillinen, joka on ottanut perinnön vastaan ehdollisesti. Hänen on annettava toiminnastaan selvitys kuolinpesän velkojille ja legataareille.

Luxemburgin oikeuskäytännön mukaan näihin hallinnointitoimiin sisältyy erottamattomasti muun muassa velvollisuus periä takaisin pesän saatavat.

Tuomioistuimet voivat poikkeustapauksissa uskoa hallinnointitehtävät myös sivulliselle. Näin voidaan tehdä silloin kun perinnön ehdollisesti vastaanottaneet perilliset vaarantavat pesän velkojen edut toimimattomuutensa, harkitsemattomien toimiensa tai kokemattomuutensa vuoksi (Luxemburgin oikeuskäytäntö).

3) Hallinnointitoimet silloin kun perintö on jakamattomassa yhteisomistuksessa

Kun perintö on jakamattomassa yhteisomistuksessa, toimivaltaisen piirituomioistuimen (*tribunal d'arrondissement*) presidentti voi nimetä yhden pesän osakkaista hoitamaan jäämistöä.

9.2 Kenellä on oikeus toimeenpanna perittävän kuolemanvarais määräys ja/tai hallinnoida jäämistöä?

Testamentintekijä voi määrätä testamentin toimeenpanijaksi haluamansa henkilön tai henkilöt, ei kuitenkaan alaikäistä.

Jäämistöhoitajan tehtäviä on kuvattu edellä.

9.3 Mitkä valtuudet jäämistön hoitajalla on?

Ks. edellä.

10 Mitä edunsaajan aseman ja/tai oikeudet osoittavia asiakirjoja kansallisen lainsäädännön mukaisesti tavallisesti annetaan perintöasioita koskevan menettelyn aikana tai sen päättyessä? Onko niillä todistusvoimaa?

Kyseessä on notaarin laatima todistus tosiseikan notorisuudesta (*acte de notoriété*), ja sillä on erityinen todistusvoima.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

This webpage is part of an EU quality network

Päivitetty viimeksi: 15/12/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.